723/05

Den 17. maj 2005 blev i sag nr. 64.785:

xxxxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxx xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Selskabet har afvist at dække skaden med henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret / sandsynliggjort ejerskab, værdi eller mængde af de anmeldte smykker og kontanter.

Det fremgår af sagen, at klageren den 13/12 2002 telefonisk anmeldte, at hun havde været udsat for et indbrudstyveri den 10/12 2002. Selskabet sendte på baggrund heraf en skadeanmeldelse til klageren. Klageren returnerede ved sin daværende advokat M.P-M. ved skrivelse af 15/1 2003 skadeanmeldelsen til selskabets kontor i Hillerød. Af en "Specifikation af skaden" fremgår:

| "Ødelagte eller beskadigede genstande. Art., fabrikat og type. | Købt år | Pris kr. |
|---|---|---|
| Forskellige guldsager | | |
| Videokassetter og billeder kan fremvises | | 300.000 |
| Kontant | | 30.000" |

Skrivelsen var tillige vedlagt en politikvittering dateret 13/12 2002, hvoraf fremgår, at gerningstidspunktet var i tidsrummet 10/12 kl. 18 og 11/12 2002 kl. 16. Tyveriet blev anmeldt telefonisk den 12/12 2002 kl. 8.04.

Selskabets taksator har i et internt notat dateret 17/5 2004 bl.a. har oplyst således om sagsbehandlingen:

"Taksator S.H. foretog besigtigelse på bopælen umiddelbart efter modtagelsen af den skriftlige anmeldelse. Han fik oplyst, at ftg. boede alene i lejligheden sammen med sin søn, S.

De stjålne effekter omhandlede tilsyneladende gaver i form af smykker og kontanter som hendes søn og svigerdatter fik ved et bryllup i marts måned 2002.

Som dokumentation/sandsynliggørelse blev udleveret et videobånd med optagelser fra brylluppet samt 9 stk. fotos også fra brylluppet tilsyneladende.

Ftg. blev ved besigtigelsen opfordret til at fremskaffe bedre dokumentation/sandsynliggørelse for tilhørsforhold, specifikation for det anmeldte stjålne og sandsynliggørelse for de omtalte smykkers værdi.

Sagen blev overdraget til mig den 29.01.2003 da taksator havde mistanke om, at dette ikke var en 'normal' tyveriskadeopgørelse. Han havde på daværende tidspunkt intet modtaget fra ftg. eller advokaten, som begæret ved besigtigelsen.

Det udleverede videobånd blev herefter gennemset og viste helt klart at et par unge mennesker blev fejret i et formentligt bryllup i hjemlandets skik og tradition. På den optagne film sås bl.a., at de unge mennesker fik gaver i form af penge og smykker, som blev påhængt bruden af de tilstedeværende gæster.

På intet tidspunkt viste filmen, at ftg. fik smykker eller kontanter.

Heller ikke de modtagne fotos viste ftg. i besiddelse af smykker eller kontanter."

I skrivelse af 7/4 2003 til klageren anførte selskabet:

"Vi kan i denne sag ikke yde dig erstatning for anmeldte stjålne smykker og kontanter.

Når vi ikke kan yde erstatning skyldes det, at de af dig anmeldte smykker og kontanter ikke tilhører dig, hvilket også tydeligt fremgår af den videooptagelse som du har vedlagt.

Vi kan ikke godkende din forklaring til vores taksator om at gaverne til din søns og svigerdatters bryllup er returneret til dig.

Vi er derfor, på det foreliggende grundlag, alene indstillet på at yde dig erstatning for et ødelagt skab, skønsmæssigt værdisat til 1.000 kr."

Klagerens advokat, M.P-M., svarede i skrivelse af 30/7 2003:

"Jeg har drøftet Deres brev af 7. april med V.S. [klageren] og skal på den baggrund meddele, at der er tale om familiegaver til sønnen S., der bor og er tilmeldt hos moderen i anledning af en forlovelse med en ung pige D.

Denne forlovelse blev hævet, og D. forlod Danmark.

De stjålne smykker er S.'s, og han er omfattet af forsikringen.

Jeg er i givet fald rede til et møde hos Dem, hvor V.S. og eventuelt S. deltager."

Selskabet svarede herefter i skrivelse af 19/8 2003:

"Vi må fastholde vores afvisning om erstatning, som meddelt til Deres klient i brev af 7. april i år.

Deres klient har tidligere givet forskellige oplysninger omkring smykkernes tilhørsforhold - og har i øvrigt aldrig nærmere specificeret omfang af smykkedele.

Nu hævdes smykker at have tilhørt sønnen S.

Vi har absolut ingen tiltro til anmeldelsens sandsynlighed omkring det oplyste stjålne.

Vi ser derfor intet formål ved afholdelse af et møde med Deres klient.

En dokumentation for omfang, værdi og ikke mindst tilhørsforhold, må bero på bevisfremlæggelse ved en evt. retssag."

I skrivelse af 27/11 2003 anførte klagerens nye nu tidligere advokat, I.O.:

"Det bestrides, at smykkerne har tilhørt sønnen, S. Da han skulle forloves, var der et forlovelsesgilde, og i den forbindelse lånte hans forlovede smykkerne, men efter festen blev smykkerne givet tilbage til min klient.

Jeg finder ikke, at De har noget grundlag for at betvivle min klients oplysninger."

Advokat I.O. ansøgte herefter om fri proces, til at føre sagen for domstolene, hvilket blev afslået den 30/6 2004 med henvisning til, at sagen kunne behandles i Ankenævnet for Forsikring.

Selskabet har erstattet en ødelagt dør med 1.000 kr.

Nævnet har fået forelagt de fremlagte fotografier.

Klageren har ved sin nuværende advokat I.S. over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende dækningspligten og udbetale erstatning for de stjålne smykker og kontanter. Advokaten har til støtte herfor i sin klageskrivelse af 28/8 2004 anført:

"Forsikringen blev tegnet med police udstedt den 1/10 2001 og indbruddet fandt som nævnt sted den 10/12 2002. Der blev stjålet kr. 30.000,00 i kontanter og smykker for en samlet værdi af kr. 300.000,00. Smykkerne er på baggrund af fotos vurderet af A.R., København. Indbruddet blev anmeldt til Politimesteren … og til Alm. Brand.

Selskabets begrundelse for ikke at ville dække begivenheden er noget 'ulden'. Man henviser dels til værdien af det stjålne dels til at smykkerne ikke tilhørte min klient. Sidstnævnte antagelse støtter sig på en videooptagelse, hvoraf fremgår at min klients svigerdatter bærer smykkerne ved sin forlovelsesfest. Senere anføres det, at det ikke er sandsynliggjort, at min klient har været i besiddelse af 'guld i det påståede omfang' og at den foreviste videofilm ikke dokumenterer noget af relevans i hverken den ene eller anden henseende.

…

Det bemærkes, at Alm. Brand ikke har ulejliget sig med at realitetsbehandle sagen, herunder at nærlæse deres egne betingelser. Heraf fremgår, at smykker max dækkes med 10 % af summen (ca. kr. 62.500,00) og kontanter med max 2 % af summen (ca. kr. 12.500,00). Man har tilsyneladende mere koncentreret sig om min klients etniske baggrund, uden dog at sætte sig nærmere ind i de sædvaner og normer, der er gældende i min klients fødeland. Jeg tænker her på, at det er sædvanligt, at joguslaviske kvinder bærer mange guldsmykker og at det er sædvanligt, at man ligger inde med store kontantbeløb - i denne sag stammede kontanterne fra en nyligt afholdt familiefest, hvor gæsterne som det er kutyme, betalte kontante beløb til værtinden."

Advokaten har i skrivelse af 15/11 2004 supplerende anført:

"Jeg skal herefter præcisere, at smykkerne tilhørte min klient. Hendes hjemmeboende søn, S. lånte smykkerne til sin forlovelsesfest, hvor hans forlovede bar dem. Det bemærkes at min klient helt korrekt er af den opfattelse, at S. er omfattet af forsikringen og at det derfor i den relation er uden betydning om smykkerne tilhørte hende eller ham. De fremlagte fotos er ikke optaget ved forlovelsesfesten, men stammer fra nogle fødselsdage og familiesammenkomster. Smykkerne ses på videoen, der er optaget ved forlovelsesfesten. Gæsterne ved forlovelsesfesten vil naturligvis kunne bekræfte, at min klient ejede smykkerne, og at hun havde udlånt dem til S.'s forlovede, ligesom de vil kunne beskrive smykkerne, herunder mængden af dem.

Det skal pointeres, at smykkerne straks efter forlovelsesfesten blev tilbageleveret og at de på indbrudstidspunktet befandt sig på min klients bopæl."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 10/9 2004 bl.a. anført:

"Vi har afvist at erstatte klagers krav, dels fordi der er afgivet skiftende forklaringer med hensyn til ejerskabet til genstandene, dels fordi den fremlagte dokumentation efter vores opfattelse er helt utilstrækkelig.

De skiftende forklaringer er dels givet til vores taksator dels videreformidlet af klagerens skiftende advokater:

- l første omgang var der tale om gaver givet i forbindelse med sønnens bryllup, senere var der tale om en forlovelse,
- Først blev smykker foræret til sønnens hustru af gæsterne ved brylluppet, dernæst er de blot udlånt til hans forlovelse,
- Så har smykkerne tilhørt sønnen, senere er det oplyst, at de tilhørte klageren,

Det er altså vores opfattelse, at der i høj grad er tvivl om ejerskabet til både smykker og penge.

Dernæst er det vores opfattelse, at uanset hvor ejerskabet kan placeres, så er der i denne sag tale om helt utilstrækkelig dokumentation af genstandenes tilstedeværelse og værdi.

…

De fremlagte fotos og videobåndet er som nævnt efter vores opfattelse ikke tilstrækkelig dokumentation, ligesom det formentlig næppe heller kan betragtes som nogen egentlig dokumentation eller sandsynliggørelse, at det - som advokat l.S. skriver i sin klage - er sædvane i klagerens fødeland, at man ligger inde med kontanter og smykker i større omfang.

Med hensyn til advokatens bemærkninger om vores manglende realitetsbehandling og nærlæsning af egne forsikringsbetingelser er der kun at sige, at vi netop har realitetsbehandlet og afvist på grund af de skiftende forklaringer og den utilstrækkelige dokumentation.

Endvidere tilføjes, at uanset der er tale om dækningsbegrænsninger på netop de stjålne genstande (smykker og kontanter), så er dokumentationskravene naturligvis de samme, som hvis der skulle være betalt en erstatning svarende til det fulde beløb på 330.000 kr., som klager i første omgang har krævet erstattet."

Nævnet udtaler:
Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet med henvisning dels til mangelfuld dokumentation, dels til skiftende oplysninger om ejerskabet til smykkerne har afvist dækning som sket.

Dette er ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse ved domstolene ikke vil kunne begrunde et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen